

מסורת הש"ס

א) [פסחים טו, ב] (ג) ס"א רב הובא, א) ס"א רבא, ד) נדרים כב, ט) כ"מ קת, ו) [שם ועליון ו] (א) [שם קט, ע"ש יצמות כב, ע"ש] (ח) [שם נגב נור, התקן אמר התקן הוהל ופשוטו יהודים בשמירת העיר ושלמו דמי חמור, ערוך ערך ללל א"ח] (ט) סנהדרין ק"ב, ע"ש, י) סנהדרין שם סופתה נדרים פ"ג, ט) [סופתה דפאה פ"ד], ט) פ"ק קריש'ע לחוק שטריה שור, ערוך ערך פס א"ח, ט) [שם ועליון ו] (א) [שם פירש"י דה"כ: וכתפנית בד, א] (ב) [שם דרש יוסף, כ"ט],

גליון הש"ס

גבורה המורה הנאה באנשי העיר, עין כרין נדרים דף פג ע"ב ד"ה ר"י אמר: שם הרובע ל"ע שפירא, ע"י יעקב ויהוה פ"א דברכות דף ד ע"ב ד"ה שאלת:

הגהות הב"ח

א) גמ' דר חנן בר כרם ספדא רמא כהנא וכו' עבר מיר דאדורייסא: (ב) רש"י ד"ה לפלשא פרש הרובע כפינות: (ג) רוב' ד"ה יתיב וכו' כרפי הקונטרס דרבי יוסף בקבלם הכא משום שלום, כ"כ לקמן דף י"א ד"ה דלא סימניה:

מוסף רש"י

אלו ת"ח, התעניין אחריהם כשרים הללו (פסחים טו, ב) הכל לאגלא גפא, הכל מסעיין לגורו חומת העיר ולהעמיד שפריה שלא יכנס אלף שאולס לעיר, אגלי, שערטו כמו בכריתם (מג) ערוקו גלי, גפא, סמינת העיר כהנת (י"ב כ"ה): מלא אמר הגהה גולתו (י"ב חג), אבל רבנן לא צריכי נטיריאתא, מרומא משמרתא, כדכפי (מגלו) ה' שבכך שמור עלך (י"ב חג), רבנן לא צריכי פתיא, לכתוב מעין און בורות למיט שמות, אפילו מרדנן, שהיו הם סה לריסות לשמות, ועל סה סגל שמעין בו משקין שקינין פתיא נגשין ארמי קמי ליה כירא דפתיא (ס"ח), דלא נפקי באכלוא, שאין יואלן בעלי נמיס עמלן באכלוא והולולא לפחור, אלף גובין מעות וטריקין פועלס (ס"ח), רבנן לא בני פועלס כ"י, גפא הוה לון (ס"ח), המורה הנאה, שאלת הרי עלי קום סה להסח (מחודין ק"ב), איפרא הורמינו, נכמת יתה וכן שמה, ולתון וי' אולפחן סן כמו (ג"מ ק"ט), אפרין נמתיא כ"י, הורמינו כמו (לענין ע"ג), לורשן כ"י לילתא, למרמ ויפי ערקא (ס"ח) לה (נדח כ"ב), שדרה ארנק דדינתי לקמיה דרב יוסף, משום שלום מלכות קנלניה, ולא אפשר ליה לתקון לעניי עמי, שאסור לגנוב דעת נכזימין ואפילו דעתו של עמיס (קמחו י"א),

מוסף תוספות

א) דרבנן נמי צריכין שיהא בעיר שוק קבוע כדי שישארו כל צרכיהם, רש"י א"י, אבאל אין גרילין לפדותן, אף שמתור, מרס"ח, אף

רבינו גרשום

אלו ת"ח, שולמונין זה מזה בתניקין יונק משידי אמור, ורשי לקיט דפסיק מאסרסר מחול קיבול ורשי הוא אני חומה בכל ישראל אלו בצדיקים בלבד; כריאה, כלפי גולגולתא א"ע שאתה מחבב אותה העולם, שאתה נתון להם על ישראל

ממשלה בזמן שישראל בגלות אמר: כולומו יונגן שטוסקים בתורה כולומו עתה אקבעם מלכותם ואם מעט מהם יעסקו ורילו אותו מעט ורילו כמו לא יחל דברו; מנת המלך, שנותנין מלכות למלך מסים: ארנונא, מס של קרקע; כריא חרתא, חפירה גדולה שתופרין ליכנס שם מים הרבה להשקות ממנה שדות ע"י דלייה ורדן גורים ופסק (ב) ליתן ליתומין חלק בחפירה זו שיהן מנתה כאחרים; לא מידולי, שלא יבעכו המים ונמצאת מוציא מעות יתומים כבדי; לאגלי גפא, זהו שעושין מחציה או גור סמוך לכותל המזרחי כדי להגן על החומה ועל שם כך קרי אגלי גפא לשון הגפת לדלות כלומר לעולל שערים שעושין לפני עינת עיר ושם מצור העיר; לכריא פתיא, שתופרין למלכות ממנו מים לשותה ועל שם כך קרי ליה כריא פתיא שדולין בחולת חרס כמו (בכרית ו) ששים פתיא אובכא; אפי מרבנן, שהן שותנין ממנו כאחרים; ואי קא נפקי באכלוא, כלומר שיוצאין חבולות בני העיר חן עצמן (ואינן) [ואינן] חופרין ואינן שוכרין רבנן לא עבדי הכי מפני כבוד תורה; פתח אצור בשני בצורת, לפרות עניים;

השותפין פרק ראשון בבא בתרא

ה.

עין משפט נר מצוה

נו א מיי פ"ו מהלכות ט"ח הלכה י' סמנ עשין י' טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ה' וטושי"ע ח"מ פ"י רמנ ספיק ג' נח ב ג ד מיי פ"ו מהלכות טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ט' סמנ עשין ד' טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ד':

גמ' ה' ר' מיי פ"ו מהל' פ"ח ט"ח פ"ח י' סמנ עשין י' י' טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק רמנ ספיק פ"ב:

ה' ח טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ט' סמנ עשין י' טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק רמנ ספיק פ"ב:

כ"ב י' מיי פ"ו מהל' נדרים הל' ח סמנ עשין רמנ טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

כ"ג ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

כ"ד ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

כ"ה ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

כ"ו ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

כ"ז ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

כ"ח ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

כ"ט ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

ל' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

מ' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

נ' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

ס' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

ט' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

י' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

יא' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

יב' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

יג' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

יד' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

טו' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

טז' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

טז' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

טז' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

טז' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

טז' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

טז' ב מיי פ"ו מהל' נדרים טושי"ע ח"מ פ"י קסג ספיק ג':

ל' ש"יט אמרמא עליהם. לפי שהיו עסוקים במלכת שמים צננין בית המקדש ה"ג אין להטיל מס על לומדי תורה: והלך זו ארנונא. פ"י צקונטרס עישור בזמנות ומצואה כו' ור"ח פ"י ארוחת דרוזן לשלטון העובד ממקום למקום שנותן לו כל עיר ועיר ארוחה ופירשו מלסון ויצא הך ל"ש העשיר (שמואל ב' ג'):

בריא פתיא. פירש ר"ח להסיר גזשויט מרמזב"ה העיר: **איפרא** הורמיז. פ"ח דמשמעות הלשון מן מלת המקום איפרא כמו אפריון נמתיא לר"ש (ב"מ דף ק"ט). הורמיז שם שכונה כי היא דס"פ אחד דמי ממונות (סנהדרין דף ל"ג).

וה' ד"ה דרש דרש מלגלג דידך ולעיל דהורמיז ציי"ן מפלגא ולתחת דהורמיז צנ"ן כמו הורמיז צ"ר לילתא לקמן (דף ע"ג). (לעיל) **כב"ב** וכעורב. כמו שפ"י הקונטרס והיינו דכמיז נותן לכהמה לתמה לזני עורב וגו' בהמה צימטריאל כל"ז: **ית"ב** רב רבי יוסף וקא מעיין בה. ואל"ת וכו' עיני ישראל ציבש קפירה שצברנה וגו' (ישעיה סו) דלאמרי צפירקין (דף י"ג) ו"ל דקב"ל משום שלום מלכות דעעד רצא לקמן (שם) וכו' היכי דפגליגו רצא לעניי עובדי כוכבים ה"ג פדה זהו רב יוסף שציי עובדי כוכבים ומינה לא לריכי להכי אלף דפירש הקונט' (א) (ס) דרצא דקבלה משום שלום מלכות וכוין שאמר לו ליתן למזוה רצה לא היה אפשר לחלקם לעניי עובדי כוכבים דאסור לגנוב דעת הצדיות ואפי' דעמו של עובד כוכבים (וחלו' גז). אלכל מעות המתחלקים לעניים אין כאן גניבת דעת דאניהו נמי דעני ישראל רגילין לפרכסס (ב) דלאמר צננוקין (גיטין ס"ד פ"ק).

מפרנסים עניי עכו"ם עם עניי ישראל מפני דרכי שלום והא דקבל מההוא טייעא דנדב שרגא לזני כנישתא צ"ק דערקין (דף ו') ושם ד"ה עד) אלע"ג דהמס לא היה שלום מלכות התם טעמא משום דהוו כמו קרבן ואמרינן (מיר ס"ג). מדיש איש לרבות נכרים שגודרים נדרים וגדלות כישראל:

פ"ו וקא מצטער ואמר אוי לי שנתתי פתי לעם הארץ אמר לפניו ר' שמעון בר רבי שמא יונתן בן עמרם תלמידך הוא שאינו רוצה ליהנות מכבוד תורה מימיו בדקן ואשכח אמר רבי יכנסו הכל רבי לטעמיה דאמר רבי (א) אין פורענות בא לעולם אלא בשביל עמי הארץ כההוא דמי (ב) כלילא דשרו אטבריא אתו לקמיה דרבי ואמרו ליה ליתבו רבנן בהדן אמר להו לא אמרו ליה ערוקינן [א"ל] ערוקו ערוקו פלגיהון דליוה פלגא אתו הנהו פלגא קמי דרבי א"ל ליתבו רבנן בהדן אמר להו לא ערוקינן ערוקו ערוקו כולהו פש ההוא כובס אלא בשביל עמי הארץ; וכמה יהא בעיר ויהא כאנשי העיר וכו'; ורמיניה (ט) החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום ולנה בתוכה והודחה עמהן הן בסקילה וממונן פלט ואם נשתהו שם שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

מבאן מותר מיושבי העיר כל שנשתהא שם שלשים יום אסור ליהנות ממנו ולכל מילי מי בעינן ו"ב חדש והתניא (ב) שלשים יום הן כסיף וממונן אבד אמר רבא לא קשיא הא לבני מתא הא ליתובי מתא כדתניא (א) המורד הנאה מאנשי העיר כל שנשתהא שם שנים עשר חדש אסור ליהנות ממנו פחות

אלו תלמידי חכמים. אלמא אין לריכין חומה: [זון כנסת ישראל. כולם שוין לענין חומה וגודרים עמלן מלטמע עובדי כוכבים: שאלת מחבב עמים. שאלת מחבב להם ספיך להשליטן על צננין: כל קדושי. של ישראל צידך [הסן] לשומרין: בנשון ארמי נאמר. יתנו תרגום של ישנו כמו וסנתתם ותנינון (דברים ט) : אם סנו כולם. וכן רובן יהיו שוין ועוסקים בצורה שנגלו בעמים: עפה אקבס. צקרבז אקבס: ויחלו מעט וגו'. ואף [אסן] מועטין הן השוין בעמים יחלו ממשא מלך ושרים יהיו נטולים מלשאלת משא מלך ושרים. יחלו כמו לא יחל דברו (מגדנר ג) : מנדה בלו והלך. דריוש לזה א"ת פתח עבר הגהה על אנשי כנסת הגדולה: חמם המלך. מנגזת מלך. שהן מטיילין תמיד על בני המדינה: ארנוגא. עישורי תצואות ובהמות מדי שנה בשנה: כריא חדתא. יליאת כריית צאר מים חיים לשמות: לא מיוזל. לא ימלאו בני מים והפסדתם חנם ויתמינו ללו בני מחילה יניחו דליחלו: ואפילו גפא. לשעיר חומות העיר להציב כפן דלתות. אגלי דלתות כמו טרוקו גלי (בכרית דף כ"ח).

גפא סמימה כמו מלא אחר הגפה באלו מלאכות (ב"מ דף כ"ה): לריא פתיא. חפירת צור לשמות מים ועל שם הכלי המונח שם בצור תמיד לשמות בני עובדי דרכים קוריהו פתיא: אפילו מרענן. שהכל לריכין למים: דלא נפקי באכלוא. שאין הן עמלם יואלן בהכרה לחפור אלף שוכרים פועלים: כלנז וכעורב. שחסן הקב"ה עליהם (שבת קנ"ה): שנאמר יודע דליק דין דלים (משלי כט) העיר כהנת (י"ב כ"ה): מלא אמר הגהה גולתו (י"ב חג), אבל רבנן לא צריכי נטיריאתא, מרומא משמרתא, כדכפי (מגלו) ה' שבכך שמור עלך (י"ב חג), רבנן לא צריכי פתיא, לכתוב מעין און בורות למיט שמות, אפילו מרדנן, שהיו הם סה לריסות לשמות, ועל סה סגל שמעין בו משקין שקינין פתיא נגשין ארמי קמי ליה כירא דפתיא (ס"ח), דלא נפקי באכלוא, שאין יואלן בעלי נמיס עמלן באכלוא והולולא לפחור, אלף גובין מעות וטריקין פועלס (ס"ח), רבנן לא בני פועלס כ"י, גפא הוה לון (ס"ח), המורה הנאה, שאלת הרי עלי קום סה להסח (מחודין ק"ב), איפרא הורמינו, נכמת יתה וכן שמה, ולתון וי' אולפחן סן כמו (ג"מ ק"ט), אפרין נמתיא כ"י, הורמינו כמו (לענין ע"ג), לורשן כ"י לילתא, למרמ ויפי ערקא (ס"ח) לה (נדח כ"ב), שדרה ארנק דדינתי לקמיה דרב יוסף, משום שלום מלכות קנלניה, ולא אפשר ליה לתקון לעניי עמי, שאסור לגנוב דעת נכזימין ואפילו דעתו של עמיס (קמחו י"א),

אלו תלמידי חכמים. אלמא אין לריכין חומה: [זון כנסת ישראל. כולם שוין לענין חומה וגודרים עמלן מלטמע עובדי כוכבים: שאלת מחבב עמים. שאלת מחבב להם ספיך להשליטן על צננין: כל קדושי. של ישראל צידך [הסן] לשומרין: בנשון ארמי נאמר. יתנו תרגום של ישנו כמו וסנתתם ותנינון (דברים ט) : אם סנו כולם. וכן רובן יהיו שוין ועוסקים בצורה שנגלו בעמים: עפה אקבס. צקרבז אקבס: ויחלו מעט וגו'. ואף [אסן] מועטין הן השוין בעמים יחלו ממשא מלך ושרים יהיו נטולים מלשאלת משא מלך ושרים. יחלו כמו לא יחל דברו (מגדנר ג) : מנדה בלו והלך. דריוש לזה א"ת פתח עבר הגהה על אנשי כנסת הגדולה: חמם המלך. מנגזת מלך. שהן מטיילין תמיד על בני המדינה: ארנוגא. עישורי תצואות ובהמות מדי שנה בשנה: כריא חדתא. יליאת כריית צאר מים חיים לשמות: לא מיוזל. לא ימלאו בני מים והפסדתם חנם ויתמינו ללו בני מחילה יניחו דליחלו: ואפילו גפא. לשעיר חומות העיר להציב כפן דלתות. אגלי דלתות כמו טרוקו גלי (בכרית דף כ"ח).

גפא סמימה כמו מלא אחר הגפה באלו מלאכות (ב"מ דף כ"ה): לריא פתיא. חפירת צור לשמות מים ועל שם הכלי המונח שם בצור תמיד לשמות בני עובדי דרכים קוריהו פתיא: אפילו מרענן. שהכל לריכין למים: דלא נפקי באכלוא. שאין הן עמלם יואלן בהכרה לחפור אלף שוכרים פועלים: כלנז וכעורב. שחסן הקב"ה עליהם (שבת קנ"ה): שנאמר יודע דליק דין דלים (משלי כט) העיר כהנת (י"ב כ"ה): מלא אמר הגהה גולתו (י"ב חג), אבל רבנן לא צריכי נטיריאתא, מרומא משמרתא, כדכפי (מגלו) ה' שבכך שמור עלך (י"ב חג), רבנן לא צריכי פתיא, לכתוב מעין און בורות למיט שמות, אפילו מרדנן, שהיו הם סה לריסות לשמות, ועל סה סגל שמעין בו משקין שקינין פתיא נגשין ארמי קמי ליה כירא דפתיא (ס"ח), דלא נפקי באכלוא, שאין יואלן בעלי נמיס עמלן באכלוא והולולא לפחור, אלף גובין מעות וטריקין פועלס (ס"ח), רבנן לא בני פועלס כ"י, גפא הוה לון (ס"ח), המורה הנאה, שאלת הרי עלי קום סה להסח (מחודין ק"ב), איפרא הורמינו, נכמת יתה וכן שמה, ולתון וי' אולפחן סן כמו (ג"מ ק"ט), אפרין נמתיא כ"י, הורמינו כמו (לענין ע"ג), לורשן כ"י לילתא, למרמ ויפי ערקא (ס"ח) לה (נדח כ"ב), שדרה ארנק דדינתי לקמיה דרב יוסף, משום שלום מלכות קנלניה, ולא אפשר ליה לתקון לעניי עמי, שאסור לגנוב דעת נכזימין ואפילו דעתו של עמיס (קמחו י"א),

אלו תלמידי חכמים. אלמא אין לריכין חומה: [זון כנסת ישראל. כולם שוין לענין חומה וגודרים עמלן מלטמע עובדי כוכבים: שאלת מחבב עמים. שאלת מחבב להם ספיך להשליטן על צננין: כל קדושי. של ישראל צידך [הסן] לשומרין: בנשון ארמי נאמר. יתנו תרגום של ישנו כמו וסנתתם ותנינון (דברים ט) : אם סנו כולם. וכן רובן יהיו שוין ועוסקים בצורה שנגלו בעמים: עפה אקבס. צקרבז אקבס: ויחלו מעט וגו'. ואף [אסן] מועטין הן השוין בעמים יחלו ממשא מלך ושרים יהיו נטולים מלשאלת משא מלך ושרים. יחלו כמו לא יחל דברו (מגדנר ג) : מנדה בלו והלך. דריוש לזה א"ת פתח עבר הגהה על אנשי כנסת הגדולה: חמם המלך. מנגזת מלך. שהן מטיילין תמיד על בני המדינה: ארנוגא. עישורי תצואות ובהמות מדי שנה בשנה: כריא חדתא. יליאת כריית צאר מים חיים לשמות: לא מיוזל. לא ימלאו בני מים והפסדתם חנם ויתמינו ללו בני מחילה יניחו דליחלו: ואפילו גפא. לשעיר חומות העיר להציב כפן דלתות. אגלי דלתות כמו טרוקו גלי (בכרית דף כ"ח).

גפא סמימה כמו מלא אחר הגפה באלו מלאכות (ב"מ דף כ"ה): לריא פתיא. חפירת צור לשמות מים ועל שם הכלי המונח שם בצור תמיד לשמות בני עובדי דרכים קוריהו פתיא: אפילו מרענן. שהכל לריכין למים: דלא נפקי באכלוא. שאין הן עמלם יואלן בהכרה לחפור אלף שוכרים פועלים: כלנז וכעורב. שחסן הקב"ה עליהם (שבת קנ"ה): שנאמר יודע דליק דין דלים (משלי כט) העיר כהנת (י"ב כ"ה): מלא אמר הגהה גולתו (י"ב חג), אבל רבנן לא צריכי נטיריאתא, מרומא משמרתא, כדכפי (מגלו) ה' שבכך שמור עלך (י"ב חג), רבנן לא צריכי פתיא, לכתוב מעין און בורות למיט שמות, אפילו מרדנן, שהיו הם סה לריסות לשמות, ועל סה סגל שמעין בו משקין שקינין פתיא נגשין ארמי קמי ליה כירא דפתיא (ס"ח), דלא נפקי באכלוא, שאין יואלן בעלי נמיס עמלן באכלוא והולולא לפחור, אלף גובין מעות וטריקין פועלס (ס"ח), רבנן לא בני פועלס כ"י, גפא הוה לון (ס"ח), המורה הנאה, שאלת הרי עלי קום סה להסח (מחודין ק"ב), איפרא הורמינו, נכמת יתה וכן שמה, ולתון וי' אולפחן סן כמו (ג"מ ק"ט), אפרין נמתיא כ"י, הורמינו כמו (לענין ע"ג), לורשן כ"י לילתא, למרמ ויפי ערקא (ס"ח) לה (נדח כ"ב), שדרה ארנק דדינתי לקמיה דרב יוסף, משום שלום מלכות קנלניה, ולא אפשר ליה לתקון לעניי עמי, שאסור לגנוב דעת נכזימין ואפילו דעתו של עמיס (קמחו י"א),

אלו תלמידי חכמים. אלמא אין לריכין חומה: [זון כנסת ישראל. כולם שוין לענין חומה וגודרים עמלן מלטמע עובדי כוכבים: שאלת מחבב עמים. שאלת מחבב להם ספיך להשליטן על צננין: כל קדושי. של ישראל צידך [הסן] לשומרין: בנשון ארמי נאמר. יתנו תרגום של ישנו כמו וסנתתם ותנינון (דברים ט) : אם סנו כולם. וכן רובן יהיו שוין ועוסקים בצורה שנגלו בעמים: עפה אקבס. צקרבז אקבס: ויחלו מעט וגו'. ואף [אסן] מועטין הן השוין בעמים יחלו ממשא מלך ושרים יהיו נטולים מלשאלת משא מלך ושרים. יחלו כמו לא יחל דברו (מגדנר ג) : מנדה בלו והלך. דריוש לזה א"ת פתח עבר הגהה על אנשי כנסת הגדולה: חמם המלך. מנגזת מלך. שהן מטיילין תמיד על בני המדינה: ארנוגא. עישורי תצואות ובהמות מדי שנה בשנה: כריא חדתא. יליאת כריית צאר מים חיים לשמות: לא מיוזל. לא ימלאו בני מים והפסדתם חנם ויתמינו ללו בני מחילה יניחו דליחלו: ואפילו גפא. לשעיר חומות העיר להציב כפן דלתות. אגלי דלתות כמו טרוקו גלי (בכרית דף כ"ח).

גפא סמימה כמו מלא אחר הגפה באלו מלאכות (ב"מ דף כ"ה): לריא פתיא. חפירת צור לשמות מים ועל שם הכלי המונח שם בצור תמיד לשמות בני עובדי דרכים קוריהו פתיא: אפילו מרענן. שהכל לריכין למים: דלא נפקי באכלוא. שאין הן עמלם יואלן בהכרה לחפור אלף שוכרים פועלים: כלנז וכעורב. שחסן הקב"ה עליהם (שבת קנ"ה): שנאמר יודע דליק דין דלים (משלי כט) העיר כהנת (י"ב כ"ה): מלא אמר הגהה גולתו (י"ב חג), אבל רבנן לא צריכי נטיריאתא, מרומא משמרתא, כדכפי (מגלו) ה' שבכך שמור עלך (י"ב חג), רבנן לא צריכי פתיא, לכתוב מעין און בורות למיט שמות, אפילו מרדנן, שהיו הם סה לריסות לשמות, ועל סה סגל שמעין בו משקין שקינין פתיא נגשין ארמי קמי ליה כירא דפתיא (ס"ח), דלא נפקי באכלוא, שאין יואלן בעלי נמיס עמלן באכלוא והולולא לפחור, אלף גובין מעות וטריקין פועלס (ס"ח), רבנן לא בני פועלס כ"י, גפא הוה לון (ס"ח), המורה הנאה, שאלת הרי עלי קום סה להסח (מחודין ק"ב), איפרא הורמינו, נכמת